

Lõuna-Aasia Divisjon

Sellel kvartalil on tähelepanu keskmes Lõuna-Aasia Divisjon, kuhu kuuluvad Bhutan, India ja Nepal ning Maldivide saared. Misjonijutustused on sel kvartalil Indiast.

Väljakutsed

Lõuna-Aasia divisjonis, kus on elanikke üle 1,3 miljardi ja seitsmenda päeva adventiste peaaegu 1,6 miljonit, on üks adventist iga 870 elaniku kohta. Suurem osa sellest kasvust on toimunud viimase kahekümne aasta jooksul. 1995. aastal oli selles divisjonis liikmeid alla 200 000.

Selle tohutu kasvu alus pandi rohkem kui sada aastat tagasi, kui piirkonda rajati adventkoolid. Tuhanded mittekristlastest õpilased käivad adventkoolides, kus nad saavad õppida inglise keeles, mis on üks India tähtsamatest keeltest. Kuid nad õpivad palju enam kui vaid inglise keelt. Igasse tunniplaani on alati kuulunud piiblitunnid ning igapäevased ja iganädalased jumalateenistused. Paljud lastest on saanud adventkoolis õppimise ajal ristitud. Kuid tuhanded, kes ei ole ristitud, on tundnud uute kristlike väärtuste mõju.

Tänapäeval on adventkoolid tuntud suurepärase akadeemiliste tulemuste ning lastest hooliva ja turvalise keskkonna poolest. Õppida soovijate arv ületab jätkuvalt koolide vastuvõtuvõimekust. India nelja kooli laiendamine aitab rohkematel lastel saada head haridust ning samas saavad nad teada, kui väga Jeesus neid armastab.

Kuna Lõuna-Aasia kogudus kasvab jätkuvalt, on tekkinud vajadus divisjoni koolituskeskuse järele, kus oleksid ka konverentsiruumid. India keskosas asuvas suures linnas Ibrahimpatnamis on koolituskeskuse ehitus juba alanud. Selles keskkuses on pastoritel, maailmamisjoni töolistel ja koguduseliikmetel võimalik saada väljaõpet, mida on vaja, et muuta nende elu, kellele nad kuulutavad. Koolituskeskusesse tulevad ühiselamu ja kohvik, mis vähendavad õppesessioonide korraldamise kulusid. Keskkuse ruume hakatakse kasutama ka konverentsikeskusena, kus koguduse juhid saavad aastaringelt koos käia.

Nüüd on misjonilood ka Facebookis. Meie leht on www.facebook.com/missionquarterlies. Julgustan teid ühiselt vaatama Mission Spotlight videoid, kus näidatakse misjonilugusid kogu maailmast ja selle kvartali kolmeteistkümne hingamispäeva projektidega seotud riikidest. Lehel www.MissionSpotlight.org/subscribe saab tellida endale meili kõigi videote kirjelduse ja allalaadimise või võrgus vaatamise linkidega.

Kolmeteistkümnenenda hingamispäeva projektid sel kvartalil

- Koolituskeskus üledivisjoniliste koosolekute ja koolitusprogrammide läbiviimiseks Telangana osariigis Kesk-Indias;
- Tüdrukute ühiselamu Nagalandi osariigis Kirde-Indias;
- Tüdrukute ühiselamu James Memoriali keskkoolile Tamil Nadu osariigis Kagu-Indias;
- Õppehoone Vellarada adventkeskkoolile Kerala osariigis Lõuna-Indias;
- Õppehoone Alate adventkeskkoolile Maharashtra osariigis Lääne-Indias.

Teie annetused töös

2014. aastal toetati kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetustest Bhutani koosolekute saali ehitamist. Praegu asub uus koolituskeskus Kirde-Indias, Bhutani piiri lähedal, ning selles koolitatakse Bhutanist pärit inimesi, kes tulevad üle piiri Indiasse. Samuti on selles hoones jumalateenistuste pidamise ruumid ja laste hingamispäevakooli ruumid. Aitäh helde annetuse eest! Tänu sellele saab töö Bhutani rahva seas edasi minna.

1. juuli 2017

Kesk-India

India uus koolituskeskus

India esimeses seitsmenda päeva adventistide suures koolitus- ja konverentsikeskuses käivad ehitustööd.

Tänu kolmekorruselisele hoonele on koguduse juhtidel lihtsam suuri koosolekuid korraldada. Koolilapsed ütlevad, et siis on neil võimalik ka mitteadventistidest sõpru kirikusse kutsuda.

Keskuseprojekt on üks viiest projektist, mis saab rahastust selle kvartali kolmeteistkümnest hingamispäeva annetustest.

Keskus on saanud oma nime adventmisjonäride järgi, kes tulid Kesk-Indiasse umbes 100 aastat tagasi. Need misjonärid ei tulnud ei Ameerikast ega Euroopast. Nad olid esimese põlvkonna India adventistid. Nemad panid aluse praegusele adventtööle Kesk-Indias.

Keskusesse rajatakse suur auditoorium, klassiruumid, söökla ja külalistetoad. See asub ulatuslikul alal, mis kuulub Lõuna-Andhra adventkogudusele.

Koolituskeskus luuakse kõigile koguduseliikmetele Lõuna-Aasia divisjonis.

Vara Prasad Jacob, Lõuna-Andhra piirkonna esimees, on keskuse pärast eevil.

Ta ütleb: „Meie terve divisjoni peale ei ole ühtki taolist koolituskeskust. Meil on küll kolledžeid ja koole, aga mitte koolituskeskust.“

Eriti rõõmustab ta seetõttu, et keskusesse tuleb tuhandest kohaline saal, külalistetoad ja söökla. Praegu peavad koolitustel käivad koguduseliikmed hotellides ööbima ja konverentsisaali ning toidukohtade vahel pikemalt sõitma. See võtab iga kohtumise eelarves suure koha.

Eraannetaja on tasunud esimese ja teise korruse ehituskulud. Selle osa ehitus plaanitakse lõpetada selle kvartali lõpuks.

Osaga kolmeteistkümnest hingamispäeva annetustest saab ehitada kolmanda korruse, kuhu tulevad külalistetoad, ning ehitustööd lõpetada.

Kogu keskuse ehitamine maksab 50 miljonit ruupiat, mis on umbes 700 000 eurot.

Koguduse juhid arvavad, et keskuse asukoht on ideaalne. Lõuna-Andhra piirkond on umbes 24 hektari suurune ja asub India sellises osas, kus kristlusele ollakse suhteliselt avatud. Piirkonnas tehakse edukalt misjonitööd. Siin on kergem kuulutada kui mõnes teises India osas.

Piirkond asub tunniajase sõidu kaugusel suurest linnast ja on hästi ligipääsetavas kohas. Sinna saab nii bussi, rongi kui ka lennukiga.

Kogudus plaanib keskust aastaringi avatuna hoida.

Ilmselt ootavad keskuse avamist kõige enam lapsed, kes käivad seal lähedal adventkoolis.

Selles koolis on 700 õpilast, aga koolil ei ole piisavalt suurt ruumi kõigi õpilaste mahutamiseks.

Praegune ruum mahutab vaid 250 õpilast. Veel 250 õpilast suudab end hingamispäevaseks teenistuseks kooli sööklasse mahutada.

Keskus võimaldaks kõigil lastel koos jumalateenistusi pidada, kui samal ajal mõnd muud üritust ei toimu.

Lapsed ütlevad, et suurde saali on mitteadventistidest sõpru kergem kutsuda.

16-aastane John, kes käib 10. klassis, ütleb, et tahab, et kõik õpilased saaksid koos Jumalat teenida.

John ei ole alati adventist olnud. Ta sai Jumala ja hingamispäeva kohta teada alles adventkoolis õppides. Ta on üks 450 õpilasest, kes elab kooli ühiselamus.

Kui John käis vahepeal koolist kodus, rääkis ta oma isale, mida ta koolis õppis. Kui John õppis 8. klassis, otsustas tema isa ristitud saada. John ristiti aasta hiljem.

John ei ole ainus õpilane, kes tahab koos kõigi teistega uues keskusel Jumalat teenida. Seitsmeteistaastane Vinutna armastab laulda.

Ta räägib, et praegune kirik on nii väike, et koorijuht pidi laupäevaste teenistuse ajal laulvate koorilauljate hulka vähendama 35-ni, sest rohkemate jaoks ei ole ruumi. Aga kui õpilased saavad uues keskusel koosolekuid pidada, saab palju rohkem õpilasi oma häälega Jumalat ülistada.

Vinutna on õnnelik, et ehitatakse uus saal, sest siis saavad veel rohkemad koorilauljad Jumalale hingamispäeval laulda ja Teda kiita.

Palun pidage seda keskust oma palvetes ja hingamispäevakooli misjoniannetustes meeles.

Lühidalt

- India on suuruselt seitsmes riik maailmas. Selle pindala on $\frac{1}{3}$ USA omast. India on koduks umbes 1,3 miljardile inimesele. Rohkem inimesi elab vaid Hiinas.
- Indias on kümme tuhat suurt linna. Nendest viiekümnes on elanikke rohkem kui miljon. Siiski elavad veel väga paljud inimesed riigi rohkem kui kuuesajast tuhandes linnakeses ja külas.
- Kuigi India majandus kasvab kiiresti, elavad väga paljud allpool vaesuspiiri. Umbes pooled India elanikest on kirjaoskamatud. Paljud kannatavad haiguste all ja halva kvaliteediga toidu tõttu.

8. juuli 2017

Kesk-India

Naisepeksja, 1.osa

Chadamlala peatus ühel hingamispäeva hommikul oma kodulinna seitsmenda päeva adventkiriku ees.

Tema elu ei läinud hästi.

Ta teenis kolmerattalise takso teenuse osutamisega head raha, kuid ta kartis, et tema abielu ei kesta enam kaua. Ta peksis oma naist mitu korda kuus ja tundus, et ta ei suuda sellele lõppu teha.

Ta kuulis kirikust pastori häält ja seisatus, et kuulata.

Pastor rääkis hingamispäevakoolis Jaakobist. Ta kirjeldas redelit inglitega taevasse ulatumas ning Jaakobi lubadust anda 10 protsenti oma sissetulekust Jumalale, et õnnistusi saada.

Kui hingamispäevakool oli lõppenud, sisenes Chadamlala kirikusse ja küsis pastorilt, kust see lugu pärit on.

Pastor andis talle hingamispäevakooli õppetüki ja Piibli. Chadamlala tänas pastorit ja läks koju.

Pärastlõunal mõtles Chadamlala kirikus kuuldu üle. Ta juurdles, kuidas oli temast nii julm abikaasa saanud.

Tol hetkel 22-aastane Chadamlala alustas peksmist umbes kolm kuud peale 18-aastase naisega abiellumist. Nii tema kui ta naine olid sügavate hindu juurtega.

Chadamlala sai oma nime hindu tuulejumala auks. Naine oli saanud oma nime ühe hindu jumalanna järgi.

Juba enne abiellumist teadis Chadamlala naine, et vaimud on ta valinud. Vaimud võtsid ta enda võimusesse religioosete rituaalide käigus, nii et ta kaotas oma keha üle kontrolli, tantsis ja käristas riideid lõhki.

Külaelanikud kutsusid teda oma kodudesse vaimurituualidele. Kui naine oli transis, said nad vaimudelt nõu küsida ja naine vastas neile.

Kuigi Chadamlala oli hindu, ei meeldinud talle tema naise osalemine vaimukoosolekutel. Eriti vastumeelne oli nende koosolekute lõpp: tema naine lahkus majast, kus rituaalid toimusid, ning tantsis metsikult tänavat pidi lähima templini, kus ta ohverdas kuke või väikse kitse. Ohverdamisel said naise nägu ja riided veriseks. Üsna varsti pärast ohverdamist, tuli ta mõistusele ja läks koju tagasi.

Chadamlala ütles, et talle ei meeldinud need rituaalid ja see, kuidas vaimud tema naise üle võimust võtsid. Ta karjus oma naise peale ja peksis teda, et ta enam sellega ei tegeleks.

Chadamlala tundis end peale igat peksmist halvasti, aga ta ei saanud pidama. Alles hiljem mõistis ta, et samad vaimud, kes tema naist vaevasid, olid ka tema tegusid kontrollimas.

Chadamlala ütles, et ta ei teadnud, et need on Saatana vaimud, kes teda naist peksma utsitasid.

Kuid kui ta oli juba mõnda aega Piiblit lugenud, mõistis ta, et ülbus on Saatanast.

Naine jõllitas meest peksmise ajal ja urises väljakutsuvalt: „Kelleks sa mind pead, et sa mind sedasi peksad?“

Mõnikord põgenes naine oma vanemate juurde, kuniks Chadamlala maha rahunes. Aga naine tuli alati tagasi ja jätkas rituaalidel käimist.

Kahel korral kaotas naine rituaali käigus veel sündimata lapse. Pärast seda jalutaski Chadamla kodu lähedal asuvast adventkirikust mööda.

Chadamla kuulis pastorit Jaakobist rääkimas ja tahtis rohkem teada. Ta ei osanud arvata, kui palju see kohtumine tema elu muudab.

Osa selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetustest läheb Chadamla kodust 30 km kaugusel Kesk-Indias asuva koolituskeskuse ehituse lõpetamiseks. Sellest saab esimene suur koolitus- ja konverentsikeskus Lõuna-Aasia divisjonis. Seda saavad kasutada kohaliku koguduse liikmed nagu Chadamla ning pastoriid ja töölised kogu divisjonist.

Palun pidage seda projekti ja adventkoguduse tööd Kesk-Indias oma palvetes ja annetustes meeles.

See lugu jätkub järgmisel korral.

Misjoniteated

- India rahvaarv on umbes 1,3 miljardit. Adventkoguduses on umbes 1,6 miljonit liiget. See tähendab veidi rohkem kui üht adventisti iga 870 inimese kohta.
- Viimase 25 aasta jooksul on liikmete arv pidevalt kasvanud, seda tänu adventkoolidele ja koguduseliikmete misjonitööle.
- Lõuna-Aasia divisjonil pole siiamaani olnud kohta, kus suuri, kogu divisjoni hõlmavaid koosolekuid pidada. Senini on seda tehtud üpriski kallites konverentsikeskustes ja hotellides.
- Osa selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetustest läheb Kesk-India koolitus- ja konverentsikeskuse ehituse lõpetamiseks. See keskus hakkab teenima kogu Lõuna-Aasiat.

15. juuli 2017

Kesk-India

Naisepeksja, 2. osa

Eelmises osas:

Chadaml naine käis sageli vaimukoosolekutel ja lasi vaimudel enda üle kontrolli võtta. Chadamlale ei meeldinud see ja ta nõudis, et naine sellele lõpu teeks. Kui ta sai teada, et naine käib vaimupidustustel, vihastas ta ja peksis naist, et naine tema sõna ei kuulanud ja ikkagi vaimudega tegeles. Chadamlal oli iga kord kahju, kui ta naisele haiget tegi, kuid tundus, et ta ei suuda oma viha kontrollida.

Ühel hingamispäeval jalutas Chadamla kodu lähedal asuvast seitsmenda päeva adventkirikust mööda ja kuulis kedagi sees rääkivat inimesest nimega Jaakob. Ta seisatus ja kuulas mitu minutit. Kui programm sai läbi, astus ta kirikusse ja soovis kõneleda mehega, kes oli Jaakobist rääkinud. Chadamla sai teada, et see oli olnud väikese koguduse pastor.

Chadamla rääkis pastorile, et ta oli väljas sõnumit kuulnud ja soovis nüüd rohkem teada saada. Pastor andis talle hingamispäevakooli õppetüki, mida kogudus kasutas, ja samuti Piibli.

Mõne päevaga oli Chadamla kogu õppetüki läbi lugenud. Ta oli välja otsinud kõik seal nimetatud Piibli kirjakohtad. Seejärel läks ta kirikusse tagasi. Ta palus, et pastor räägiks talle rohkem selles õppetükis ja Piiblis kirjeldatud Jumalast. Pastor oli meelsasti nõus talle Jumalast rääkima ning kaks meest hakkasid koos Piiblit uurima.

Piibliuurimise ajal avastas Chadamla teksti 1. Kirjast korintlastele 3:16: „Eks te tea, et te olete Jumala tempel ja teie sees elab Jumala Vaim?“ Ta mõtles selle teksti üle ja jõudis järeldusele: kuna keha on Jumala tempel, ei ole kellelgi õigust seda kahjustada. Kui ma peksan oma naist, siis on see sama nagu kiriku või Jumala templi kahjustamine. Chadamla mõistis, et oli vale oma naist peksta.

Mõni kuu pärast seda, kui ta oli esimest korda kirikusse astunud, sai ta ristitud ja ta muutis oma nime Samueliks.

Samuel rääkis oma naisele, mida ta oli teada saanud, ning kutsus teda koos pastoriga Piiblit uurima. Alguses naine keeldus, aga kui ta nägi muutusi oma abikaasa elus, tema vastuseis leebus. Mees, kes oli tema peale vihaselt karjunud, kui ta vaimurituualidelt tuli, muutus alandlikuks ja lahkeks. Ta ei peksnud enam oma naist. Naine nägi, kui rahulik oli mees, kui ta Piiblit luges, samuti märkas ta, et mees palvetas iga päev selle uue Jumala poole. Ka naise süda hakkas leebuma ja ta alustas piibliuurimistel käimist.

Piiblit uurides veendus naine aegamööda, et tegelikult on vale anda end vaimude kontrolli alla. Ta õppis Jumalat tundma ning otsustas, et ei käi enam nende inimeste juures, kes neis rituaalides osalevad. Kuid inimesed kutsusid teda ikka veel rituaalidele. Kui ta keeldus, siis neeti teda sageli, kuid ta jäi kindlaks ja ustavaks pigem Jumalale kui vaimudele.

Kaks aastat pärast Samueli ristimist sai ka tema naine ristitud ning võttis endale nimeks Ruth.

Ühel päeval kuulis Samuel pastori üleskutset, et on vaja rohkem piiblitöölisi. See puudutas tema südant ja ta otsustas jätta oma töö taksojuhina ning saada piiblitööliseks. Kuid Samuel tundis, et ta peab ise paremini Piiblit tundma, enne kui saab tööle hakata. Pastor pani ta kirja neljakuulisesse programmi, mis pidi teda uueks tööks ette valmistama. Pärast seda osales Samuel koolitusprogrammis Amazing Facts India ja seejärel pastorite koolitusel.

Praegu on Samuel 42-aastane ning on oma kodulinna lähedal asuva küla pastor. Teda ja ta naist, kes oli vaimude meediumina tegutsedes kaks sündimata last kaotanud, on nüüd õnnistatud 8- ja 10-aastase pojaga.

Samuel jagab oma linnas regulaarselt hingamispäevakooli õppetükke. Ta loodab, et keegi võtab seetõttu vastu Jeesuse nii nagu tema.

Osa selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest aitab lõpetada koolitus- ja konverentsikeskuse, mis asub Kesk-Indias, Samueli ja Ruthi kodulinnast umbes 30 km kaugusel. Sellest saab koolitus- ja konverentsikeskus kogu Lõuna-Aasia divisjoni jaoks. Seda saavad kasutada kohalikud koguduseliikmed nagu Samuel ja Ruth, samuti teised kogu divisjonist. Pidage seda projekti ja adventtööd Kesk-Indias meeles oma palvetes ja hingamispäevakooli annetustes.

Lühidalt

- India kiirelt kasvav kogudus on üritanud leida vahendeid, et koolitada pastoreid, lihtliikmetest töölisi ja spetsiaalsete osakondade juhte, nagu näiteks naiste- ja lasteteenistusele, evangeeliumitööle ja ressursside korraldamisele.
- Uus koolituskeskus tagab kõik, mida on vaja, et majutada selles Lõuna-Aasia koguduse suuremaid ja väiksemaid koolitusi ning konverentse. Koolituskeskuses on majutuskohad, kohvik ja tuhandekohaline, aastaringelt kasutatav saal.
- Kui koolituskeskus ei ole parajasti kasutusel, loodab läheduses asuv adventkool konverentsikeskust kasutada kirikuna ja suure grupi kogunemise kohana.

22. juuli 2017

Lääne-India

Kuninga õnnistusega

Lääne-Indias asuv seitsmenda päeva adventistide kool rajati kuninga misjonimeelse nägemuse ja lahkuse tõttu. Praegu palvetab Alate adventkool kogu maailma koguduseliikmete lahkuse pärast. Kool loodab, et selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetuste abil on võimalik rajada noorte õpilaste jaoks hädavajalik õppehoone.

Alate adventkooli direktor Manohar Karnad ütles, et kool seisab praegu silmitsi sama probleemiga, mis 1960. aastal, mil kool kahekümneks aastaks suleti. Kooli infrastruktuur on vana.

Direktori sõnad oli: „Ilma infrastruktuurita ei ole õpilasi, aga ilma õpilasteta ei ole kooli. See nõiarang tuleb katkestada.“

Kool asub seitsmel hektaril kuival kõrbesel alal, veidi eemal luksuslikust erakoolist. See erakool asub 60 hektaril rohelistel küngastel ja aasadel.

Härra Karnadi sõnul on adventkoolil raske luksusliku ja teiste uuemate koolidega võistelda. Kuid ta tõi välja, et koolil on midagi sellist, mida teistel koolidel ei ole: ainulaadne kõrge haridusstandard. Adventkooli haridus valmistab lapsi ette teenimiseluks, mitte lihtsalt professionaalina töötama. Samuti aitab kool, kus on 260 õpilast, lapsi, kelle perekonnad ei suuda õppemaksu tasuda.

Adventkogudus sai endale selle maa, kus kool asub, 1920. aastal, kui piirkonna valitseja kuningas Shahu sai sõbraks Ameerika misjonäri S. O. Martiniga. Ühel päeval küsis kuningas adventmisjonärielt, mida too sooviks. Misjonär vastas, et sooviks maad. Kuningas sirutas käe välja ja ütles, et misjonär võib võtta, mida tal vaja on. Kuningal oli vaid üks nõue: misjonär peab maatükile ehitama kliiniku ja kooli.

Kinnistule ehitati kliinik ja see tegutses kuni 1981. aastani. Kool avati 1943. aastal, kuid suleti 1960. aastal. Kooli sulgemine kahjustas selle piirkonna adventtööd tõsiselt. Kuid tänu Jumalale taasavati kool 1981. aastal ning see on tänaseni tegutsenud.

Praegu on koolilinnakus viis hoonet. Direktor Karnak ja tema naine elavad misjonäri vanas majas. Osa sellest majast on eraldatud tüdrukute ühiselamuks. Poisid elavad linnaku teises otsas asuvas ühiselamus.

Kõik õpilased peavad kaks tundi päevas tööd tegema. Mõned töötavad köögiviljaaias, teised teevad kohvikus süüa ja pesevad nõusid.

Sellised ülesanded aitavad õpilastel õppida praktilisi oskusi ning hinnata õppimise ajal ka füüsilise töö väärtust. Direktor Karnad ütleb, et nad ei karda rasket tööd. Kuid kool vajab praegu hädasti 14 uut klassiruumi.

Umbes 30 protsenti õpilastest on adventistid. Veel 30 protsenti on kristliku taustaga ning ülejäänud on teiste religioossete traditsioonidega.

Direktor viis ajakirja Adventist Mission esindajad koolilinnakusse ringkäigule. Kontori ees seistes ütles ta: „Me ootame, et head inimesed märkaksid Jumala tööd, mida selles piirkonnas tehakse.“

Pidage Alate adventkooli ja selle õpilasi meeles oma palvetes ja hingamispäevakooli misjoniannetustes.

Lühidalt

- Alate seitsmenda päeva adventistide kool asub Lääne-Indias Maharashtra osariigis.

- Õpilased peavad iga päev kaks tundi töötama. Nad koristavad klassiruumi, hoiavad aeda korras ja on abiks kohvikus. Selline tööprogramm aitab õpilastel õppida vastutustundlikkust ning kasvada ja areneda oma kooli uhkuseks.
- Uus 14 klassiga hoone, mis on kavas kolmeteistkümneenda hingamispäeva annetuste abil ehitada, asendab vana hoone, mis on liiga väike, et rohkem õpilasi mahutada. Uus hoone on üks samm hoonete uuendamisel ja õpilaste arvu suurendamisel selles adventistide tugipunktis Lääne-Indias.

29. juuli 2017

Lääne-India

Neli pastorit, neli õpilast

Kas seitsmenda päeva adventpastoritel on adventkoolide jaoks oluline roll?

Kui ei oleks adventpastoreid, siis ei käiks India adventkoolis tuhandeid õpilasi. Tutvume neist neljaga.

Siyon kohtus adventpastoriga, kui ta oli kümneaastane. Pastor käis kord nädalas tema kodus ja uuris tema vanematega Piiblit. Pastor palvetas koos vanematega ja lahkus. Mõne aja pärast tuli tema koju üks teine pastor ühest teisest kirikust. Ka tema luges piiblit ja palvetas. Nii kestis see mõnda aega. Viimaks otsustasid Siyoni vanemad seitsmenda päeva hingamispäeva pidama hakata, ent nad seisid valiku ees: kes räägib otsusest pastoritele.

Vanematel oli palju probleeme, mida lahendada, kuid neil ei olnud raskusi otsustamisel, kuhu kooli nende poeg läheb. Kui pastor rääkis nende kodust umbes 40 minuti kaugusel asuvast adventinternaatkoolist, käskisid vanemad Siyoni oma asjad kokku panna.

Kui Siyon esimest korda kooli jõudis, tundis ta end nukra ja üksikuna, sest ta ei tundnud uues koolis kedagi. Aga ta nägi vaeva, et õppida inglise keelt ja saada uusi sõpru. Nüüd kõneleb ta inglise keelt hästi ja talle meeldib uus kool. Ta on õppinud juht olema ning talle meeldib olla eeslaulja ja aidata kaasa kooli palvekoosolekutel ja hingamispäevakoolis.

Sugulased ja sõbrad on märganud Siyoni muutumist. Kui ta tuleb vaheajal koju, kogunevad nad tema koju ja paluvad tal palvekoosolekuid korraldada. Nad soovivad saata ka oma lapsed tema kooli ja mitmed on seda juba teinud. Praegu õpib selles koolis viis last nende muutuste tõttu, mida sugulased ja sõbrad Siyoni elus on näinud.

Siyon on üks 260 õpilasest Lääne-Indias Alate adventkoolis. Osaga selle kvartali kolmeteistkümneenda hingamispäeva annetustest toetatakse uue õppehoone ehitamist vanade klasside asemel. Nii saab kool vastu võtta rohkem õpilasi, kellest mõned on adventperedest, kuid paljud neist peredest, kes teavad Kristusest ja Tema igavese armastuse ja elu pakkumisest vähe või üldse mitte midagi.

Snehal on 15-aastane neiu, kes on õppinud viis aastat Alate adventkoolis. Ta on aktiivne juht hingamispäevakoolis ja muudes jumalateenistusega seotud tegevustes. Kui ta sellesse kooli tuli, hakkas ta Piiblit lugema ja kiriku vastu huvi tundma. Praegu on ta koolis väga õnnelik.

Ka üheteistaastane David tuli kooli tänu pastori mõjule. „Minu isa on müürsepp, kuid tal ei olnud mitu nädalat tööd ja meil ei olnud enam eriti süüa,“ jutustab David. „Siis tuli meie majja üks võõras ja andis isale kristliku lendlehe. Uudishimust hakkas isa seda lugema. Veidi aja pärast nägi isa ehitusplatsil mitut hästi riietatud inimest. Isa läks nende juurde lootuses tööd saada. Ta oli üllatunud, kui tundis grupist ühe mehe ära sellena, kes oli talle lendlehe andnud. Isa võttis julguse kokku ning mainis mehele lendlehte ja seda, et oli seda lugenud. Ta küsis selle kohta rohkem infot. Mees tutvustas end kui adventpastorit ja kutsus isa endaga koos Piiblit uurima.

Isa hakkas pastoriga Piiblit uurima ja aja jookkul soovis ta ristitud saada. Viimaks ühines temaga kogu pere. Nüüd õpin ma Alate adventkoolis viiendas klassis ning olen väga õnnelik, et olen siin, kus saan õppida Jeest paremini tundma ja valmistun samas paremaks tulevikuks,“ lõpetab David oma jutustuse.

Abhisheki ema sõnul on ime, et tema poeg käib adventkoolis. Põud oli hävitanud pere viljasaagi. Nad istusid kodus, nälgisid ja mõtlesid, mida teha. Siis tuli nende uksele adventpastor ja pakkus, et palvetab perekonna eest.

Pere ei olnud kristlased, seepärast saatis Abhisheki ema pastori minema. Kuid pastor tuli päev päeva järel tagasi. Viimaks lubas ema tal pere eest palvetada.

Praegu usub Abhisheki ema, et need külaskäigud olid Püha Vaimu korraldatud. Pastor aitas perel toitu hankida. Hiljem uuris ta koos emaga Piiblit ja ema ühines adventkogudusega. Abhishek sai kaks aastat tagasi adventkooli tänu stipendiumile.

Abhisheki emale meeldib haridus, mida tema poeg sellest koolist saab. Abhishekil on naabritele hea mõju. Tema aususe ja lahkuse tõttu küsivad naabrid adventkoguduse ja hingamispäeva kohta.

Adventkoolides on palju sarnaseid lugusid õpilastest, kellel on osutunud võimalikuks adventkeskkonnas kasvada. Pidage Alate adventkooli meeles oma palvetes ja hingamispäevakooli misjoniannetustes. Ärgem unustagem palvetada adventpastorite pärast, kellel on adventhariduses oluline osa.

Misjoniteated

- Lääne-Indias asuv Alate seitsmenda päeva adventistide kool asutati 1943. aastal. Kuigi see oli mõnda aega suletud, taasavati see 1981. aastal.
- Praegu on koolis 260 õpilast, kellest 35 elab ühiselamus. Õpilaste arv võiks suurem olla, kui kool suudaks oma hooned kaasajastada.

5. august 2017

Lääne-India

Ülevoolav kaev tänu palvele

Farmeri naisele Sunitale oleks meeldinud käia sagedamini jumalateenistustel, kuid ta ei tahtnud pahandada oma abikaasat, kes ei ole kristlane. Seepärast veedab ta tavaliselt hingamispäeva vaikselt kodus. Kuid ta läheb kirikusse alati, kui tal on eriline palvesoov. Eelmisel aastal käis Sunita kirikus ja palvetas kaevu pärast.

Sunita kasvas üles pühapäeva pidavas kodus, aga kui ta abiellus, lõpetas ta kirikus käimise. Piiblit luges ta siiski jätkuvalt. Ja Piiblit uurides tundis ta, et teda tõmbab adventkoguduse poole.

Ajad olid perekonna farmi jaoks rasked. Vihma sadas vähe ja farmi kaks kaevu olid peaaegu ära kuivanud. Farmis oli hädasti vett vaja. Kuid Sunital ja tema mehel ei olnud palju raha.

Sunita abikaasa soovis põllul vee leidmiseks hindu rituaale läbi viia. Ta uskus, et see on ainus viis vee asukoha kindlakstegemiseks. Kuid Sunita oli vastu. Ta rääkis mehele, et ainus lahendus on Jumala poole palvetada. Seepärast läiski Sunita kirikusse, et Jumalalt imet paluda.

Kui nad palkasid kaevumeistri, kes puuriks uue augu, palus Sunita, et vesi leitaks kiiresti, sest neil ei olnud raha, et lasta mitu auku puurida. Pastor ja teised koguduseliikmed palvetasid koos Sunitaga tema pere farmi pärast. Nad tänasid Jumalat Sunita ustavuse ja hingamispäeva armastamise eest ning palusid Jumala abi vee leidmisel.

Järgmisel päeval saabus farmi kaevumeister. Ka pastor ja koguduseliikmed tulid, sest nad tahtsid veel palvetada. Keegi ei teadnud, kust kaevata. Sunital oli raha ainult nii palju, et puurida 45 meetri sügavusele. Koguduseliikmed valisid puurimiseks suvalise koha ja pastor palvetas: „Issand, õnnista seda maapinda, andku see piisavalt vett, et täita sinu laste vajadused.“

Siis alustas kaevumeister tööd. Ta puuris 15 meetri sügavusele. Ei midagi. Ta jõudis 30 meetri sügavusele. Ikka ei midagi. Siis jõudis ta 45 meetri sügavusele, peatas puurimise, läks Sunita juurde ja ütles, et kui ta tahab sügavamale puurida, tuleb raha juurde maksta.

Koguduseliikmed palvetasid jälle. Seejärel palusid nad kaevumeistril veel ainult meetri jagu puurida. Meister oli vastumeelselt nõus. Hetk hiljem voolas vesi välja maapinnale.

Sunita oli väga õnnelik. Nad olid usus palvetanud ja Jumal vastas palvetele ning õnnistas. See kaev annab tänapäevani piiramatus koguses head vett. Naabrid on selle ime tõttu ikka veel hämmastuses. Nad ütlevad Sunitale: „Sa oled vaene. Miks sind niimoodi õnnistati?“ Sunita vastus on lihtne: Jumal austab neid, kes austavad Teda.

Jumal austas Sunitat tema ustavuse tõttu. Kaev annab piiramatus koguses vett. Kui me austame Jumalat, on Ta valmis meile andma piiramatus koguses eluvett.

Sunita kodu lähedal on Alate adventkool. Osaga selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetatakse koolile 14 klassiruumi ehitamist, et veel rohkem lapsi saaks selles koolis käia ning õppida tundma Jumalat, kes vastab palvetele. Pidage Sunitat ja Alate adventkooli meeles oma palvetes ja siis, kui kogume hingamispäevakooli annetusi.

Misjoniteated

- Adventistide Indiasse saabumise ajast on koolidel koguduse kasvamisest oluline osa. Lisaks adventvanemate laste õpetamisel võetakse koolidesse vastu palju mittekristlaste perede lapsi, kes soovivad saada kvaliteetset haridust inglise keeles.
- Igal aastal ristitakse Indias palju lapsi adventkoolis käimise tulemusena. Isegi need, kes ei saa kooli ajal ristitud, võtavad endaga kaasa olulised usu õppetunnid.
- Osaga meie selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetatakse uute ühiselamute ehitamist kahele adventkoolile ja õppehoone ehitust veel kahele koolile, et veelgi rohkem õpilasi saaks neis koolides käia ja Jumala suurt armastust tundma õppida.

12. august 2017

Kirde-India

„Ma tahan evangelistiks saada“

Kuueteistkümneaastane Kirde-India noormees Ghukato soovib saada evangelistiks. Kuid ta ei oota kooli lõpetamiseni, et teistele Jeesuse armastust jagada. Ghukato kasutab iga võimalust, et rääkida mittheadventistidest klassikaaslastele Jeesuse teise tuleku lootusest. Kui nad huvi ilmutavad, pakub ta, et uurib koos nendega Piiblit.

Ghukato ei ole enda sõnul suutnud Jeesusest rääkimist katkestada pärast seda, kui ta sai 13-aastaselt ristitud. „Ma tahan evangelistiks saada,“ ütleb ta innuka naeratusena.

Ghukato vanemad ühinesid seitsmenda päeva adventkogudusega pärast evangeelsetel koosolekutel käimist, kui Ghukato oli 9-aastane. Nii tema kui ka ta kaks aastat noorem vend õpivad Nagalandi adventkoolis, mis asub kauges Kirde-India nurgas. Selles koolis on 204 õpilast, kellest paljud on pärit mittheadventperedest.

Ghukatole meeldivad koolis toimuvad vaimulikud tegevused. Eriti meeldib talle igahommikune esimene tund, kus õpilased laulavad, palvetavad ja loevad koos Piiblit.

Ghukato õpetajatele avaldab muljet see, kui nad näevad poissi teisi õpilasi koolitöös aitas ja oma usku jagamas alati, kui tekib võimalus. Ühe õpetaja sõnul ei käi ainult Ghukato ise regulaarselt jumalateenistustel, vaid kutsub ka oma mittheadventistidest sõpru kaasa ning paljud neist tulevad.

Ghukato on avastanud, et alati ei ole lihtne oma usku jagada. Mõnede klassikaaslaste vanemad ei soovi, et nende lapsed laupäeval koolilinnaku kirikus käiksid, kuid Ghukato kutsub neid sellegipoolest kirikusse. Mõningastest äraütlemistest hoolimata kehtib Ghukato kutse alati, sest ta ütleb neile: „Pole hullu, kui sa teine kord saad, siis tule ikka.“

Selline vaba kutse on toonud kirikusse mitu sõpra, kellest üks on soovinud ristimist. Ghukato räägib, et ta uuris koos selle poisiga Piiblit, kuid tema vanemad ei lubanud teda ristimisele.

Ka teine sõber on kirikus käimise tõttu raskustesse sattunud. Kui tema vanemad sellest teada said, keelasid nad selle ära.

Äraütlemised ei ole Ghukato julgust kahandanud. Ta otsib siis teisi, kellega sõbrustada, mõnikord ka koolilinnakust eemal. Kohalikus supermarketis sai ta sõbraks töötajaga, kelle nimi on Albert. Nad on Albertiga rääkinud adventistidest ja hingamispäevast. Albert on öelnud, et tal on kirikusse minemiseks liiga palju tegemist, kuid ta võtab hea meelega vastu ajakirja Adventist World ja muud vaimulikku kirjandust, mida Ghukato talle pakub.

Ghukato armastus Jumala vastu sai alguse kodus ning kodu on Ghukato jaoks jätkuvalt esikohal. Kui ema jäi haigeks ega suutnud koolilinnaku kirikut koristada, käis Ghukato emale peale, et ta jääks terveks saamiseni voodisse. Kui ema üritas üles tõusta ja kirikut koristama minna, peitis Ghukato kiriku võtme ära, kuni ta sai ise minna ema asemel kirikut koristama. Ta käis vaikselt kirikut koristamas seni, kuni ema oli taas selleks võimeline.

Kui küsida Ghukatolt, mis on kooli suurim vajadus, teatab ta kohe, et õpilastel on vaja ühiselamut ja see on tõsi. Seni on kool olnud ilma ühiselamuta, aga kui oleksid ühiselamud, saaks selles koolis palju rohkem õpilasi õppida. Kolmeteistkümneenda hingamispäeva annetest toetatakse koolile tüdrukute ühiselamu ehitamist. Kool

kavatseb koguda piisavalt raha ka poiste ühiselamu ehitamiseks. Ghukato ütleb, et mõlemad ühiselamud on olulised, sest paljud lapsed, kes sooviksid koolis õppida, ei saa iga päev kodust käia.

Ghukato ei soovi midagi muud rohkem kui olla valmis ja oodata Jeesuse tulekut. Tema lemmikpiiblisalm on Matteuse 24:42, kus Jeesus ütleb: „Valvake siis, sest teie ei tea, mil päeval teie Issand tuleb!“

Pidage Nagalandi adventkooli meeles oma palvetes ja annetage kolmeteistkümnenal hingamispäeval heldelt.

Misjoniteated

- Adventharidus on Lõuna-Aasia evangeeliumitöö oluline osa. Koguduse algusaastatest peale on koolid olnud hingede võitmise paigaks. Adventkoolides, kus on kõrge ingliskeelse hariduse standard ning silmapaistev religioosne osa, annavad igal aastal sajad õpilased oma elu Kristusele ja saavad ristitud.
- Religiooni rõhutamine jõuab ka perekondadeni. Suur osa adventkoolide õpilastest ei ole adventperedest. Lapsed viivad koolis õpitu koju ja sageli otsustavad terved perekonnad Kristuse järgijateks saada.
- Nagalandi adventkool Kirde-Indias on tavaline päevase õppevormiga kool, kus on 204 õpilast. Koolile on antud luba laieneda internaatkooliks, kuid selle jaoks on vaja ühiselamuid. Selle kvartali kolmeteistkümnenenda hingamispäeva annetusest toetatakse tüdrukute ühiselamu ehitamist, samal ajal kogub kool ise raha poiste ühiselamu jaoks, et laiemalt alalt pärit õpilased saaksid adventhariduse eeliseid ära kasutada.

19. august 2017

Kirde-India

Hingamispäeva pärast tõrjutud

Kuus seitsmenda päeva adventistide perekonda jäid Jumalale ustavaks keset surmaähvardusi, vahistamist ja muud ahistamist Kirde-Indias. Selle tulemusena on nüüd 30 protsenti nende väikesest külast adventkoguduse liikmed.

Lugu algas siis, kui kuus hingamispäeva pidavat perekonda kolis 1966. aastal sellesse külasse, et pääseda oma kodukohas vallandunud ülestõusu eest. Neli aastat oli elu uues külas tavaline. Siis otsustasid perekondade täiskasvanud ristimise kaudu ametlikult adventkogudusega ühineda. Peaaegu kohe hakkasid teised külaelanikud probleeme tekitama. Nad käskisid vastsetel adventistidel usust lahti öelda või lahkuda.

Suurem osa külaelanikest kuulus teise kristlikku religiooni ega tahtnud adventistidega mingit tegemist teha. Nad ähvardasid usklikke, murdsid sisse väikesesse õlgkatusega onni, mida kasutati adventkirikuna, ja ehtasid onni keskele traditsioonilise kolmest kivist koosneva pliidi, öeldes, et see peaks olema elumaja, mitte kirik.

Mitmed külaelanikud ähvardasid adventiste surmaga, kuid väike grupp jäi oma töökspidamistele ustavaks. Kui miski ei mõjunud, veensid külaelanikud kohaliku omavalitsuse ametnikku allkirjastama korraldust, et adventistid peavad oma usust lahti ütlema või külast lahkuma.

Järgmisel hingamispäeval ootasid adventiste pärast kirikut kodu juures politseinikud. Kolmele täiskasvanud mehele öeldi, et nad on vahistatud. Naised olid hirmul ja lapsed hakkasid nutma. Üks meestest, Pan, ütles politseile: „Me ei ole teinud ühtki kuritegu, et vahistamist ära teenida. Kui soovite meid religioossetel põhjustel tappa, siis oleme valmis oma elu andma.“

Üks politseinikest vastas, et nad ei taha kedagi tappa, aga kuna külaelanikud ei soovi neid sinna, siis viiakse nad ära. Politsei pani Pani tema sõbra Amunangi külge käeraudadega kinni ning nemad ja veel kolmas mees visati politseiauto kasti.

Pani naine tundis kõhus keeramist, kui nägi abikaasat minema viidavat, kuid talle meenus Jeesuse töötus Matteuse 5:10: „Õndsad on need, keda õiguse pärast taga kiusatakse, sest nende päralt on taevariik.“

Politseiauto hakkas sõitma piirkonna politseikeskuse poole, mis asus rohkem kui kahe tunni kaugusel Dimapuri linnast. Poolel teel nägi Panmeichung üllatusega, kuidas käeraud libisesid tema randme ümbert lahti, nii et ta ei olnud enam sõbra küljes kinni. Ta näitas oma vaba kätt politseinikele, kes küsisid, kuidas ta käeraud lahti sai. Pan vastas, et ta ei teinud midagi. Politseinik lukustas käeraud uuesti ja nad sõitsid edasi.

Kolm adventistid pandi vangikongi, kus nad veetsid järgmised kaks päeva. Esmaspäeval ütles politsei, et nad võivad minna, kui on nõus teise külla kolima. Adventistid protestisid, et neid oli ilma uurimise ja süüdistusteta kinni peetud. Politsei ei osanud sellele midagi vastata ja lõpuks mehed vabastati.

Kui adventistid koju tagasi jõudsid, esitasid nad kohalikule omavalitsusele palvekirja, et neid lubataks rahulikult külas elada. Kolme kuu pärast said adventistid vastuse, et nad võivad külla elama jääda ning teistel külaelanikel kästi nad rahule jätta.

Sellesse külla kolis ainult kuus adventperet, kuid praegu on seal 84 adventperet. Peaaegu kolmandik küla 1500 elanikust kuulub praegu adventkogudusse.

Panmeichung ei saanudki teada, miks käeraud tema randme ümbert ära kukkusid, kuid ta ütleb, et see juhtum meenutas talle, et Jumal on raskel hetkel lähedal. See oli nagu ime, märk, mis näitas, et Jumal oli nendega.

Osaga selle kvartali kolmeteistkümne hängamispäeva annetustest toetatakse tüdrukute ühiselamu ehitamist adventkoolile sellesamas linnas, kus need ustavad adventistid kaks päeva vangis olid. Nagalandi adventkool vajab ühiselamuid, et adventkoolis saaksid käia õpilased ka kaugematest küladest nagu see, millest täna rääkisime, ning nad õpiksid olema head kodanikud ja Jumala teenijad.

Lühidalt

- Nagaland asub kauges Kirde-India nurgas. Idast piirneb see Myanmariga. Suuremat osa Nagalandi elanikest peetakse hõimurahvaks – eraldi etnilisteks gruppideks, mis erinevad India peamisest osast.
- Selles piirkonnas on valitsevaks religiooniks kristlus ja tänu 19. sajandi misjonitööle kõneletakse laialdaselt inglise keelt. Kuigi need kristlased vahetavad omal soovil uskkondi, ei toimu see tihti ilma piirkonna enamuse religiooni vastuseisuta.
- Nagalandi adventkool asub osariigi suurimas linnas Dimapuris.

26. august 2017

Kirde-India

Kuidas küla adventistid omaks võttis

Eelmisel nädalal kuulsime väikesest Kirde-India külast, kus üritati seitsmenda päeva adventistide perekondi lahkuma sundida. Külaelanikud ähvardasid neid surmaga ja lõhkusid väikest adventkiriku hoonet. Lühikeseks ajaks õnnestus neil panna politsei adventiste vahistama. Pärast usklieke vanglast vabanemist käskisid kohalikud võimud külaelanikel adventistid rahule jätta. Kuid sellega lugu ei lõppenud.

Pärast kolme adventisti vahistamist jätkusid pinged külas veel mitu kuud. Pinge jõudis haripunkti, kui üks lugupeetud külaelanik ühines adventkogudusega. Teised külaelanikud olid mures, et selle mehe ristimisotsus võib ülejäänud külale suurt mõju avaldada. Nad ei soovinud, et adventkogudus kasvaks, seepärast süüdistasid nad uut adventisti musta maagia harrastamises.

Mitu noort inimest ronis vastse adventisti maja katusele. Nad karjusid solvanguid adventistide ja nende usu kohta. Seejärel lõhkusid nad maha maja ja läheduses asuva küüni. Pärast läksid nad selle mehe põllule, kogusid sealt saagi ja viisid selle oma koju.

Siis juhtus midagi kummalist. Mõned noortest, kes olid selles rünnakus osalenud, hakkasid surema. Mitmed surid haigustesse. Ühel mehel hakkas reisi ajal nina verd jooksuma ja ta suri koduteel.

Kohaliku koguduse diakon Amunang, kes oli sündmust pealt näinud, rääkis, et need, kes maja ära lõhkusid ning kogudust ja selle liikmeid pilkasid, surid lühikese aja jooksul ja seletamatul põhjusel.

Samal aastal toimus veel teinegi tavatu intsident. Külla jõudis teade, et sõjavägi vajab varustuse teisaldamisel abi. Sõjavägi küsis ikka külaelanikelt abi, kui oli vaja toidumoonu ja varustust vedada. Kuid seekord soovis sõjavägi abi laupäeval.

Adventistid esitasid kohalikele võimudele kohe palvekirja. Nad selgitasid, et laupäev on Piibli järgi seitsmenda päeva hingamispäev ja nad ei tööta sel päeval. Kuid võimud ei ilmutanud mingit osavõtlikkust. Kuid siis, ilma mingi selgituseta, teatas sõjaväe juhtkond, et tööpäev oli lükatud laupäevalt pühapäevale.

See edasilükkamine üllatas külaelanikke. Paljud hakkasid omavahel arutama, et äkki Jumal tõesti vastab adventistide palvetele.

Pühapäevase töötamise ajal juhtus õnnetus. Kui külaelanikud varustust üle silla kandsid, varises sild nende jalge all kokku. Paljud inimesed said viga, kuid adventistid mitte. See sundis külaelanikke tõsiselt asjast rääkima. Nad tunnistasid, et olid üritanud sundida adventiste hingamispäeva rikkuma, kuid lõppkokkuvõttes pidid nad hoopis pühapäeval töötama. Nad hakkasid mõtlema, et Jumal soosib adventiste. Uudis levis kogu piirkonnas ja adventusklike ahistamine lõppes.

Kohaliku koguduse juhid ei usu, et Jumal põhjustab surma ja kannatusi. Kuid nad usuvad, et Jumal kaitseb neid, kes on Talle ustavad, ning tasub neile.

Praegu kuulub küla 1500 elanikust 30 protsenti adventkogudusse. Kohaliku koguduse vanem on kindel, et Jumal õnnistab inimesi, kes on Talle ustavad. Kogudusel on praegu hea kuulsus ja külaelanikud austavad kogudust. Kogudusevanem loodab, et see rõõm Issandast levib edasi ja on kogukonnale õnnistuseks.

See küla asub veidi rohkem kui kahe tunni kaugusel linnast, kus asub Nagalandi adventkool. Osaga selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetatakse adventkoolile tüdrukute ühiselamu ehitamist, nii et kaugemates küldes

elavad lapsed saaksid adventkoolis käia ning nad saaks osa õnnistustest, mida Jumal jagab kuhjaga neile, kes Teda armastavad ja Tema käskudele kuuletuvad.

Misjoniteated

- Ainus selle küla ligikonnas asuv adventkool on Nagalandi adventkool piirkonna suurimas linnas Dimapuris.
- Nagalandi adventkool on eelkoolist kuni 12. klassi lõpuni. 2007. aastal asutatud koolis on 205 õpilast.
- Paljud kaugemate piirkondade õpilased on avaldanud soovi Nagalandi kooli tulla. Praegu on personal võtnud majutust vajavad õpilased oma kodudesse, kuid nad ei suuda mahutada kõiki, kes soovivad. Kooli ühiselamud võimaldaksid kaugemate piirkondade õpilastele ligipääse kvaliteetsele kristlikule haridusele.

2. september 2017

Lõuna-India

Kodu, kallid kodu

Ranjithi ema sooritas enesetapu ja perekond ütles poisist lahti. Kuid tal on siiski lootus, mis võrsus poisipõlves saadud nõuandest.

Ranjith kasvas üles vaeses peres ja pidi sageli nälga taluma. Kuid nõuanne, mille andis talle vanemate üüritud maja seitsmenda päeva adventistist omanik, päästis tema elu. See mees ütles talle: „Palveta iga päev ja loe Piiblit ning Jeesus juhib sind.“

See mees hoolitses Ranjithi eest, pani ta adventkooli ja isegi tasus tema õpingute eest. Aga kui Ranjith oli viiendas klassis, kolis majaperemees teise riiki ja Ranjith pidi minema riigikooli. Kuid siis sai Ranjith teada, et tal lubatakse adventkooli tagasi minna stipendiumi abil, mille maksab Adventist Child India, mittetulundusühing, mis on loodud seda väärivate laste õppemaksu ja ülalpidamiskulude tasumiseks Indias. Ranjith ütleb, et võlgneb oma elu inimestele, kes on tema adventharidust toetanud.

Seitsmendas klassis käimise ajal kolis Ranjith Lõuna-Indias asuva James Memoriali adventkeskkooli poiste ühiselamusse. Just siis hakkas ta järgima oma endise majaperemehe nõuannet palvetada ja Piiblit lugeda. Ta hakkas ka regulaarselt jumalateenistustel käima.

Koolist sai tema jaoks vaikne sadam, eemal kodust, kus vanemad sageli tülitsevad. Ta tundis, et tal on koolis turvaline olla.

Kui Ranjith oli kaheksandas klassis, tabas peret tragöödia. Vanemad tülitsevad ja ema pani end põlema. Ta suri vigastustesse. „See oli minu elu kõige hullem aeg,“ ütleb Ranjith pisarais, „kuid tänu neile, kes hoolitsevad vaeste õpilaste eest, oli mul ikka veel kodu koolis.“

Ema taga nuttes otsustas Ranjith Jeesust ustavalt teenida. Ta võttis endale vabatahtlikult mitmesugused kohustused kooli kirikus, kaasa arvatud võtmete eest vastutamine. Aga kui Ranjith võttis uue usu omaks, ütles perekond temast lahti. Ta jäi ilma isa armastusest ja sidemetest sugulastega. Ta on püüdnud perele Jumalast rääkida, kuid ei pääse neile isegi lähedale, sest nad väldivad teda. Probleemid läksid hullemaks, kui isa abiellus uuesti ja isa uus naine ei võtnud Ranjithi omaks.

Sel ajal püüdis Ranjith õpingutele keskenduda, kuid tema hinded muutusid halvemaks. Ta leidis uusi sõpru, kes mõjutasid teda negatiivselt. Ta kaalus isegi Jeesusest loobumist.

Kuid siis osales Ranjith kooli palvenädalal ja rääkis oma loo nädalat läbiviivale adventpastorile. Pastor palvetas Ranjithi pärast ja ka ta ise palvetas oma vajaduste ja kannatuste pärast.

Ranjithi usk taastus. Praegu on Ranjith 17-aastane ja käib 11. klassis. Ta palvetab iga päev, loeb Piiblit ja püüab ristimiseks valmistudes Jeesuse tahet täita. Ta ütleb, et ühiselamu on tema kallid kodu ja kirik ainus turvaline paik.

James Memoriali adventkeskkool on koduks, pelgupaigaks ja kooliks sadadele õpilastele. Aastate jooksul on siin õppinud tuhandet noored ning saanud teada, kes on Jeesus ja kui väga Ta neid armastab. See kool on muutnud sadu elusid Indias.

Osaga selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetatakse James Memoriali adventkoolile uue tüdrukute ühiselamu ehitamist. Praegune tüdrukute ühiselamu on 65 aastat vana, selles on umbes saja tüdruku jaoks ainult viis tualettruumi ja viis dušši. Uude ühiselamusse mahub rohkem õpilasi ning selles on tervislikum keskkond elamiseks ja õppimiseks.

Pidage seda kooli meeles oma palvetes ja hingamispävakooli misjoniannetustega.

Lühidalt

- James Memoriali adventkeskkool on Lõuna-Indias Tamil Nadu osariigis asuv internaatkool, mis rajati 1941. aastal. See kool on täistsüklikool eelkoolist kuni 12. klassini. Õpilaste arv on 936, neist 243 elab ühiselamutes.
- Kuigi 80 protsenti õpilastest on pärit adventperedest, toimub igal hingamispäeval ristimisklass, mis on avatud kõigist religioonidest õpilastele. Igal aastal ristitakse 50–60 õpilast.
- James Memoriali adventkoolis soovib käia palju rohkem õpilasi, kuid ühiselamutesse ei mahu rohkem. Selle kvartali kolmeteistkümneenda hingamispäeva annetuste abiga ehitatakse uus tüdrukute ühiselamu.

9. september 2017

Lõuna-India

Kadunud ja leitud

Sneha on 14-aastane ja õpib Lõuna-Indias seitsmenda päeva adventistide internaatkoolis. [Paluge see minavormis lugu ühel teismelise tütarlapsel ette kanda.]

Minu isa oli kalur ja ema töötas medõena. Nad olid mõlemad õnnelikud, kui ma sündisin. Aga kui sündis mu noorem õde, hakkas isa alkoholi tarbima. Temast sai nagu teine inimene. Miski ei suutnud sundida teda joomist lõpetama. Isa tuli hilja öösel koju ja karjus meie peale ilma mingi põhjusega. Ema nuttis ja nuttis, kuid keegi ei aidanud teda.

Ühel päeval, kui ma olin 10-aastane, viis ema minu ja mu õe kooli ning läks koju. Ta leidis eest isa, kes oli nii purjus, et ei suutnud korralikult rääkidagi. Ema ei öelnud sõnagi, aga kui isa viimaks teda märkas, nõudis ta emalt raha alkoholi ostmiseks. Ema vastas, et tal pole üldse raha. Isa vihastas ja nad hakkasid tülitsema. Isa peksis ema metsikult. Ema oli abitu, keegi ei tulnud talle appi.

Siis võttis isa lambiõli, valas ema sellega üle ja pani ta põlema. Ema sai raskeid põletushaavu. Kui isa veidi kainemaks sai, viis ta ema haiglasse. Kuid põletushaavad olid nii tõsised, et arstid arvasid, et ema ei jää elama. Selle peale isa põgenes. Tänapäevani ei tea keegi, mis temaga juhtus.

Meie õega jäime haiglasse oma vaese ema juurde. Ema suri 15 päeva pärast. Leinasime õega mitu kuud ema taga. Vanaema võttis meid enda juurde ja hoolitses meie eest nii hästi kui suutis.

Ühel päeval külastas vanaema seitsmenda päeva adventpastor. Pastor lohutas meid. Kui ta kuulis, et oleme orvud, rääkis ta meile James Memoriali adventkoolist. Ta pakkus, et aitab leida võimaluse, kuidas saaksime sinna kooli minna. Ta aitas meil saada abi mittetulundusühingust Adventist Child India.

Kui ma kooli tulin, ei olnud ma Jumalast midagi kuulnud, kuid uued sõbrad ja õpetajad hakkasid rääkima Jumalast, elavast Päästjast. Ma hakkasin Piiblit lugema ja palvetama.

Praegu olen ma 14-aastane ja käin 10. klassis. Minu õde on 12-aastane ja käib 8. klassis. Olen tänulik Issandale õnnistuste eest ja selle eest, et ma olen see, kes ma olen.

Kuigi olen kaotanud mõlemad vanemad, tean ma, et mul on taevane Isa, kes hoolitseb oma laste eest hästi. Ta ei jäta meid kunagi, kui usume Temasse ja võtame Tema enda Päästjana vastu.

Ma armastan oma kooli, kuid ühiselamu, kus ma elan, on väga vana ja selles pole piisavalt pesemisruume seal elava saja tüdruku jaoks. Mul on hea meel, et osaga selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetatakse James Memoriali adventkoolile uue tüdrukute ühiselamu ehitamist.

Tänu uuele ühiselamule saab selles koolis käia rohkem õpilasi. Mõned võivad pärineda keerulisest perest nagu mina, aga nad saavad siin teada, kui väga Jumal neid armastab ja nende taevane Isa olla soovib.

Aitäh misjoniannetuste eest, eriti kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetuse eest, sest nii saavad paljud minusarnased lapsed kristliku hariduse. Au Jumalale!

Lühidalt

- James Memoriali adventkool asub Kagu-Indias Tamil Nadu osariigis. See osariik on tihedasti asustatud ja hästi arenenud piirkond.

- See piirkond on poolkõrbeline ning vilja kasvamine sõltub mussoonvihmadest. Vihmade puudumine põhjustab põuda.
- Tamil Nadu osariigi ametlik keel on tamili keel, mis on üks vanemaid kasutusel olevaid keeli maailmas.

Sõnum Lõuna-Aasia divisjoni kommunikatsioonijuhilt G. Nageshwar Rao'lt.

„HING, KES JAGAB ÕNNISTUST, KOSUB“

Aitäh, et toetate Lõuna-Aasia misjoniprojekte. Tänu teie heldusele minevikus on ehitatud mitmeid koole ja kirikuid. Need projektid on toonud rõõmu neile, kel ei olnud lootust heas koolis õppida või kirikuhoones jumalateenistusel käia.

Kui annate selle kvartali viie projekti jaoks Indias heldekäeliselt, aitate tuua palju õpilasi ja koguduseliikmeid risti jalamile. Nagu Jumala Sõna ütleb Õpetussõnades 11:25: „Hing, kes jagab õnnistust, kosub, ja kes kastab teisi, seda ennastki kastetakse.“

See on minu isiklik kogemus. Mina pöördusin hinduismist, kui õppisin adventkoolis, mis on aastate jooksul saanud osa misjoniannetustest. Täna olen ma Kristuse armees.

Teil on võimalus kinnitada paljusid minusarnaseid Issanda kuningriigi nimel. Õnnistagu hea Issand teid, kui toetate Tema misjonitööd heldekäeliste annetustega.

16. september 2017

Lõuna-India

Isemeelne isa leiab Jeesuse

Vaishali on 15-aastane ja õpib Lõuna-Indias seitsmenda päeva adventistide internaatkoolis. [Paluge see minavormis lugu ühel teismelise tütarlapsel ette kanda.]

Üks minu varajasematest mälestustest on ema nutmas, kui isa teda julmalt peksab. Kahjuks juhtus seda sageli. Minu isa oli aedviljamüüja, kuid ta jõi palju ning suurema osa minu lapsepõlvest oli ta alkoholiuimas.

Kui olin 8-aastane, tutvustasid naabrid meile seitsmenda päeva adventpastorit. Pastor palvetas meie pere eest ja rääkis Jeesusest. Ta ütles, et Jeesus saab meid päästa ja meie koormad ära võtta ning et Jeesus lohutab murtud südamega inimesi. See kõlas minu ja ema jaoks imeliselt. Me andsime oma elu Jeesusele ja võtsime vastu Tema andestuse. Me ühinesime seitsmenda päeva adventperega.

Kuid mu isa keeldus meiega ühinemast. Ta jõi ikka edasi ja peksis ema. Kui isa nägi minu soovi Jeesusele kuuletuda, valas ta oma viha ka minu peale välja. See mõjutas mind negatiivselt. Ma ei suutnud koolitööle keskenduda ja ma ei käinud kolm kuud koolis, sest püüdsin isast eemale hoida.

Viimaks viis isa mind mõne kilomeetri kaugusel asuvasse linna, isast eemale. Ema soovis uut algust meie mõlema jaoks ja me kolisime sõprade juurde. Aga isa sai teada, kus me elame ja kolis ka meie juurde. Ta oli seal ainult kolm päeva, enne kui juhtus midagi halba. isa varastas maja omanikelt. Ta lahkus keset ööd majast metallämbrate ja muude asjadega, mida ta alkoholi ostmiseks müüs.

Ema otsustas viia mind kaugemale, kus isa mind ei leia. Ta saatis mind mõneks ajaks vanavanemate juurde elama. Siis sai ta teada James Memoriali adventkoolist Lõuna-Indias. Ta otsustas, et see kool on minu jaoks parim paik ning ta viis mind sinna elama ja õppima. Ta töötab majahoidjana, et minu õppemaksu tasuda.

See kool on mind hariduses tõesti edasi aidanud. See on suurendanud ka mu teadmisi Jumalast ning andnud meelerahu. Nüüd olen 15-aastane ja mul on hea meel siin elada.

Kuid koolis ei unustanud ma isa. Iga päev palvetasin ma, et ta loobuks alkoholist ja annaks oma südame Jeesusele. Eelmisel aastal juhtus kõige hämmastavam asi – minu isa tunnistas patte ja kahetses halbu eluviise. Ta jättis joomise ja varastamise maha ning sai ristitud. Ta on nüüd seitsmenda päeva adventist. Ma olen väga õnnelik. Kuid ma palvetan ikka iga päev, et mu isa ei hakkaks enam kunagi jooma. Jumal vastab palvetele. Minu isa on uus inimene!

Ma ei tea, mis tulevikus juhtub. Aga ma olen kindel, et elu ilma Jeesuseta on katastroof. Elu koos Temaga on rahu ja õnn.

Ma armastan seda kooli, kus minusugused noored saavad koos õppida. Mõned on siia tulles seitsmenda päeva adventistid, teised on kristlased, kuid mitte adventistid ning mõned ei tea üldse, kes on Jeesus. Kuid me elame ja õpime koos ning paljud mu uutest sõpradest leiavad siin Jeesuse. See teeb meelega rõõmsaks.

Osaga selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetatakse uue tüdrukute ühiselamu ehitamist James Memoriali adventkoolile. Praegune tüdrukute ühiselamu on vana ning vannitoad ei suuda täita saja tüdruku vajadusi, kes koos minuga seal elavad. Tänu uuele ühiselamule saab selles koolis elada ja õppida palju rohkem õpilasi. Pidage seda kooli meeles oma palvetes ja hingamispäevakooli misjoniannetustega. Aitäh teile.

Misjoniteated

- James Memoriali adventkooli õpilastest 243 elab ühiselamutes. Umbes sada neist elavad vanas tüdrukute ühiselamus, mis ehitati palju väiksema elanikearvu jaoks. Selles on ainult viis vannituba, millest sealsetele elanikele ei piisa.
- Osaga selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetatakse uue ühiselamu ehitamist, kuhu mahub rohkem tüdrukeid palju tervislikumasse ja elamisväärses keskkonda.

Sõnum Lõuna-Aasia divisjoni hingamispäevakooli ja isikliku teenimise juhilt Hidayat Masihilt

VIIS ERILIST PROJEKTI

Lõuna-Aasia divisjoni ametnike, tööliste ja pühendunud koguduseliikmete nimel soovin tänada teid helde abi eest varasemates kolmeteistkümnenda hingamispäeva projektides.

Kõikvälise Jumala abil on seitsmenda päeva adventkoguduse töö Indias laienemas. Selle soodustamiseks oleme valinud selle kvartali kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetuse jaoks viis erilist projekti. Soovime ehitada uue õppehoone kahele koolile, et saaksime rohkem lapsi harida. Samuti soovime ehitada kahele koolile tüdrukute ühiselamud. Tüdrukud elavad neis ühiselamutes, saavad hariduse ning neist tulevad ustavad adventistid, kes töötavad Issanda heaks. Samuti on meil vaja koolituskeskust, kus meie töölistel ja vabatahtlikud saavad õppida, kuidas olla tõhusamad ja pühendunud.

Palun annetage sel kvartalil heldekäeliselt, et viia lõpule need elumuutvad projektid Lõuna-Aasia divisjonis. Õnnistagu teid Jumal, kui jagate Jumala õnnistusi Tema töö jaoks.

23. september 2017

Lõuna-India

Võidelnud ja võitnud

Kui Janeeshil diagnoositi vähk ja talle öeldi, et tal on veel ainult kuus kuud elada, siis tema naabrid teadsid põhjust: sellepärast, et temast oli saanud seitsmenda päeva adventist ja ta oli julgenud vaielda pühapäeva pidava pastoriga.

Kaks aastat hiljem on Janeesh Lõuna-Indias elu ja tervise juures. Inimesed kuulavad hämmastusega, kui ta Jeesusest räägib. „Ma soovin rääkida neile tõde, nagu see on kirjas Piiblis. Nad kuulavad innukalt, sest ma räägin oma kogemusest,“ ütleb 30-aastane Janeesh.

Janeesh kasvas üles maapiirkonna külas ja käis kristlikus kirikus. Noormehena õppis ta seminaris. Sel ajal kutsus adventistist sõber teda reedeõhtusele jumalateenistusele. Sel õhtul kõneles pastor Piibli prohvetikuulutustest ja Janeesh tegi hoolikalt märkmeid. Ta esitas palju küsimusi ja hiljem küsis ta üle seminari õpetajatelt, et rohkem infot saada.

Kui ta kuulis seitsmenda päeva hingamispäevast, soovis ta tõestada, et see on vale. Taas läks ta seminari õpetajate juurde ja küsis piiblisalme, mis tõestavad, et pühapäev on õige Jumala teenimise päev. Õpetajad ei osanud teda aidata. Nii käis Janeesh laupäeval adventikirikus ja pühapäeval oma kodukirikus. Mõne aja pärast otsustas ta ristitud saada, lahkus seminarist ning astus adventseminari.

Aasta pärast suri isa ja Janeesh läks koju tagasi, et oma ema eest hoolitseda. Ta rääkis oma usust naabritele ja sõpradele. Tema ja mitu adventistist sõpra jagasid igale külaelanikule brošüüre. Noored korraldasid kolmepäevase koosoleku kolmeinglikuulutuse käsitlemiseks. Koosolekutel käis palju rahvas ning esitati palju küsimusi. Pühapäeva pidav pastor kutsus Janeeshi ja ta sõbrad oma kirikusse seitsmenda päeva hingamispäeva teemat arutama. Lugu lõppes sellega, et pastor ja tema koguduseliikmed võtsid hingamispäeva vastu.

Kuid teised kristlased linnas võitlesid sellele vastu. Nad korraldasid oma kolmepäevase koosoleku. Nad kutsusid kohale noore pastori, kes kõneles seitsmenda päeva hingamispäeva vastu. Janeesh ja tema sõbrad käisid neil koosolekutel ja tegid märkmeid.

Viimasel päeval küsis kõneleja, kas publikus on kedagi, kellel on pühapäeva pühaduse suhtes kahtlusi. Janeesh ja tema sõbrad tõusid, kõndisid ette ja lugesid valjusti mitmeid piiblitekste hingamispäeva kohta. Kogudus oli hämmastunud ja noor pastor keeletu. Ta lubas kutsuda vanema pastori kõike selgitama.

Pärast neid koosolekuid vaatasid paljud külaelanikud Janeeshi hämmastuse ja austusega. Mõned hakkasid piiblitundides käima.

Just siis diagnoositi Janeeshil vähk. Mõned protestantlikud pastorid ja nende koguduseliikmed ütlesid, et Jumal karistab Janeeshi adventistiks saamise eest ning avalikult pastoriga vaidlemise eest. Nad ennustasid, et Jumal karistab igaüht, kes pühapäeva vastu sõna võtab.

Janeeshi usk oli raskustes. Ta hakkas araks muutuma ega rääkinud mitu nädalat Jeesusest. Sõbrad julgustasid teda mitte loobuma. Ta tegi läbi 36 kemoterapia seansi ja koguduseliikmed palvetasid sel ajal tema pärast.

Keemiaravi ajal hakkas Janeesh taas piiblitunde pidama. Pühapäeva pidavad pastorid käskisid tal hingamispäeva õpetamise lõpetada, muidu läheb haigus hullemaks, kuid Janeesh ei kuulanud neid. Selle asemel otsustas ta koos sõpradega

korraldada koosolekud hingamispäeva teemal. Pärast koosolekuid ristiti kaheksa noort. See kahekordistas küla adventistide arvu.

Janeesh üüris väikese toa ja hakkas kaks korda nädalas piiblitunde pidama. Lisaks korraldas ta selles toas ka palvekoosolekuid. Koosolekute ajal sai pörandal istuda kaksikümne inimest. Kui kohale tuli rohkem rahvas, istusid nad ukse taga kuulamas.

Arstid ei ole öelnud, et Janeesh on vähist vaba, kuid nad tunnistavad, et eksisid, kui ütlesid, et tal on ainult kuus kuud elada. Praegu näeb Janeesh terve välja ja ta tunneb end tervena. Janeesh ja paljud külaelanikud ütlevad, et see on ime. „Olen elav tunnistus sellest, et Jumal hoolib minust,“ räägib Janeesh. „Elava tunnistajana on lihtne teistele tõde kuulutada.“

Kuigi Janeeshi kodukülas on vähe adventiste, suureneb usklike arv pidevalt. Varsti on selles külas aktiivne kogudus lastega, kes vajavad korralikku kristlikku haridust inglise keeles.

Janeeshi kodukülalt umbes 90 minuti kaugusel asuvas linnas on adventkool, mis saab osa selle kvartali kolmeteistkümne hingamispäeva annetest õppehoone ehitamiseks. Lisanduvad klassiruumid võimaldavad vastu võtta rohkem õpilasi. Selles koolis ei saa üksnes kvaliteetset haridust, vaid õpilased õpivad tundma ka Jumalat, kes on nende Isa ja Päästja.

Misjoniteated

- Vellarada adventkool asub India lõunapoolseimas osas Kerala osariigis. Siin käivad lapsed eelkoolist kuni kümne klassini.
- Kool rajati 1982. aastal ning selles käib 300 õpilast, kellest enamik on kristlased.
- Uus õppehoone annab õpilastele rohkem ruumi ja vastab riiklikele nõuetele.

30. september 2017

Kolmeteistkümneenda hingamispäeva projekt

Tulevik on käes

Osatäitjad kaks reporterit ja üks jutustaja, kui võimalik, siis võiks vähemalt üks kõnelejatest teismeline olla. Kui teie grupp on väike, võivad kaks inimest vaheldumisi lugeda. [NB: osatäitjad ei pea oma osa pähe õppima, kuid nad peavad olema materjaliga piisavalt tuttavad, et mitte näpuga järke ajada. Harjutage, et osatäitjad tunneksid end mugavalt ja saaksid lisada sobiva häälevarjundi.]

Jutustaja: Lõuna-Aasia divisjoni kuuluvad kolm riiki – Bhutan, India ja Nepal – ning mitmed saared. Divisjoni kõige rahvarikkamas riigis Indias on üle 1,3 miljardi elaniku. See riik on maailmas rahvaarvult teisel kohal. Peaaegu 80 protsenti India elanikest järgib hinduismi tõekspidamisi. Moslemeid on umbes 13 protsenti ja kristlasi umbes 2,3 protsenti rahvastikust. Seitsmenda päeva adventiste on umbes 1,6 miljonit. See teeb ühe adventisti iga 870 elaniku kohta.

Möödunud saja aasta jooksul on adventharidus pannud aluse evangeeliumitööle. Meie koolid on kogu riigis väga lugupeetud ning paljud mittekristlased saavad oma lapsed adventkooli, et nad saaksid kvaliteetse hariduse eelise. Teisi lapsevanemaid kutsuvad sõbrad või sugulased oma lapsi adventkooli panema. Aga kui lapsed õpivad lugusid Jumala armastusest, räägivad nad neid oma perele ja elud muutuvad.

Reporter 1: Alisha on pärit mittekristlikust kodust. Kui vanemad lubasid tal minna õppima India suurde adventinternaatkooli, ei teadnud nad, et see on kristlik kool. Alisha ei teadnud kooli jõudes suurt midagi Jeesusest. Ta ei osanud inglise keelt, millest õppetöö toimus. Kuid aegamööda ta õppis.

Alguses ei saanud ta hästi aru, mida tähendavad igapäevased pühendusteenistused kooli ühiselamus. Kuid vähehaaval õppis Alisha Jeesust tundma ja armastama. Ta avastas, et Jumala teenimine oli tema uue kooli tähtsaim osa.

Alisha sõbrad rääkisid talle sageli Jumalast. Alisha teadis, et kui temast saab kristlane, võivad vanemad temast lahti öelda. Sellest hoolimata tegid Alisha ja üks tema sõpradest otsuse astuda Kristuse poolele ja said salaja ristitud.

Kui tüdrukud vaheajaks koju lähevad, saavad nad vahepeal kokku, et Jumalast rääkida ja Piiblist loetud jagada. Nad on hoolsad ja räägivad inglise keeles, et nende pered ei saaks aru, millest nad räägivad. Alisha varjab Piiblit, et vanemad seda ei näeks. Alisha teab, et otsuse tõttu saada kristlaseks ootavad teda tulevikus ees raskused, kuid ta teab, et Jumal juhib teda. Ta on Jumalale tänulik, et Ta juhtis tema ja ta sõbra kooli, kus nad saavad õppida tundma elavat Jumalat ja Tema kallist Poega Jeesust.

Jutustaja: adventõpilastel on palju võimalusi klassikaaslastele oma usust rääkida. Mõnikord räägivad nad omavahelises vestluses, teinekord särab usk läbi nende tegude. Hiljuti oli mõnel õpilased probleeme hingamispäevaga ja seda isegi adventkoolis õppimise ajal. Nende ustavus aitas paljudel näha, et Jumal vastab palvetele.

Reporter 2: Jincy, Cibir ja Remya on õpilased Lõuna-Indias. Kümneenda klassi lõpuks peavad õpinguid jätkata soovivad õpilased sooritama riikliku eksami.

Riigieksami päevaks oli määratud hingamispäev ja direktor nägi kõvasti vaeva, et seda päeva muuta. Asi tundus lootusetu, kuid kolm õpilast jäid endale kindlaks: isegi kui nad peavad eksamit järgmisel aastal tegema, ei riku nad hingamispäeva. Direktor

läks õpilaste nimel kohtusse ja kohtunik oli viimaks nõus, et õpilased võivad teha eksami pärast hingamispäeva.

Eksamipäeval, sel ajal kui mitteadventistidest õpilased läksid eksamiruumi, läksid Jincgy, Cibi ja Remya kirikusse. Pärast kirikut läksid nad eksami ülevaataja juurde, kes pani nad eraldi klassiruumi, et nad ei saaks rääkida ühegi õpilasega, kes oli juba eksami sooritanud. Kolm ustavat õpilast veetsid pärastlõuna lauldes, palvetades ja Piiblit lugedes. „See oli parim hingamispäev, mis mul kunagi on olnud,“ ütles üks õpilastest. „Me tundsim Jumala ligiolu ja teadsime, et Ta on meiega.“

Pärast päikeseloojangut astusid kolm õpilast eksamiruumi ja istusid testi tegema. Kui eksam oli sooritatud, oleksid õpilased pidanud olema väsinud, kuid nad tundsid end värskelt.

Kui avaldati eksamitulemused, said kolm ustavat õpilast teada, et nende eksamitulemused olid paremad kui kõigil teistel, kes olid samal päeval varem eksami teinud. Jumal õnnistas nende õpilaste ustavust.

Kohalik ajaleht avaldas artikli kolmest ustavast õpilasest ning hingamispäevast said teada paljud, kes muidu poleks kunagi kuulnud Jumala käsust hingamispäeva pühitseda. Mõned on küsinud neilt, miks on hingamispäev nii eriline, ja kolm noort saavad selgitada hingamispäeva väärtuslikke õnnistusi.

„Minu vanemad toetasid mu otsust hingamispäeva pidada,“ ütles Remya. „Nad lubasid minu pärast eksami ajal palvetada. Seetõttu läks meil kõigil hästi ja tulemus austas Jumalat.“

Koolil on kavas ehitada koolilinnakusse õppehoone, kus toimub spetsiaalne riiklik programm, kuhu need õpilased sisse said. Siis saavad kõik programmis osalevad adventõpilased õppida adventkooli juures ja teha eksamid muul päeval, mitte hingamispäeval.

Osaga meie kolmeteistkümnenda hingamispäeva annetustest toetatakse õppehoonete ehitamist kahele adventkoolile Lõuna-Aasia divisjonis. Nii saab neis rohkem noori käia ja õppida, et Kristus ei ole lihtsalt jumal, vaid Ta on ainus tõeline Jumal.

Jutustaja: tänu kristlikule haridusele ja aktiivsele koguduseliikmete evangeeliumiprogrammidele laieneb misjonitöö Lõuna-Aasias kiiresti. Kuid nii koguduseliikmete programmide kui ka Lõuna-Aasia divisjoni osakondade kogunemiste jaoks on vaja oluliste koolituste kohta. Selle tarbeks on Kesk-Indias hakatud ehitama uut koolitus- ja konverentsikeskust, mis aitab vähendada tähtsate divisjoni ja osakondade kogunemiste kulusid.

Meie igapäevased misjoniannetused aitavad Jeesusest kuulda üle kogu maailma inimestel, kes ei pruugi seda ilma meie abita kunagi kuulda. Aga täna, kolmeteistkümnendal hingamispäeval, saame olla õnnistuseks Lõuna-Aasia divisjonile ja toetada sealsete liikmete misjonitööd.

Tänasest annetusest toetatakse kahele adventkoolile ühiselamute ja kahele koolile õppehoonete ehitamist, et veel rohkem õpilasi saaks õppida tundma Jumala armastust nende vastu. Samuti toetatakse annetusest divisjoni koolitus- ja konverentsikeskuse ehituse lõpetamist, kus pastorid ja koguduseliikmed saavad õppida paremaid meetodeid inimeste Kristuse juurde juhtimiseks. Tehkem omalt poolt kõik, et kinnitada täna meie Lõuna-Aasia divisjoni vendade ja õdede käsi. Annetagem heldekäeliselt, et veel rohkem inimesi saaks kuulda esimest korda elus evangeeliumi.

Andrew McChesney, misjonijakirja Mission Quarterly toimetaja

Lisamaterjalid

Igal kvartalil annab Peakonverentsi misjoniosakond välja videod, kus on rohkelt misjonilugusid kogu maailmast, kaasa arvatud kolmeteistkümnenenda hingamispäeva projektid. On olemas lühemad klipid iga nädala jaoks ja pikemad iga kuu jaoks. Videod antakse välja kaubamärgi Mission Spotlight® (Misjon Valgusvihus) all ja need on tasuta allalaaditavad aadressil www.missionspotlight.org. Neid videoid võib kasutada hingamispäevakoolis, lastejuttudena, enne jumalateenistust, perekondlikul pühendushetkel, rajaleidjate kogunemisel, palvekoosolekul jm.

Laste jaoks antakse igal kvartalil välja eraldi misjonijakiri Children's Mission, mis sisaldab lisaks juttudele mitmesuguseid huvitavaid materjale, nagu näiteks fookuses oleva divisjoni mõnes keeles sõnad, väljendid ja laulud, selle piirkonna käsitööjuhised ja traditsiooniliste toitumise retseptid.

Edaspidised kolmeteistkümnenenda hingamispäeva projektid

- Mitmeotstarbeline puhkekeskus Rezinas Moldovas
- Spordi abil õpetamise programm lastele ja teismelistele Dušanbes Tadžikistanis
- Mitmeotstarbeline spordikompleks adventkoolile Tokmokis Kõrgõstanis
- Misjonikeskus Rostovis Doni ääres Venemaal
- Mõjukeskus Vladivostokis Venemaal
- Laste projekt: laste eelkoolikeskus Kasahstanis